

tilläggsavtal som av allmänna myndigheter — på begäran av organisationer som företräder arbetsgivare och arbetstagare i en viss bransch — gjorts obligatoriskt, i vilket det föreskrivs en anslutning till ett enda organ som har till uppgift att handha ett kompletterande sjukvårdssystem utan att det finns någon möjlighet för de berörda företagen att få dispens från denna anslutning, förenliga med artiklarna 81 EG och 82 EG eller kan dessa åtgärder medföra att det utsedda organet får en dominerande ställning som utgör missbruk?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 10 november 2009 — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS mot Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Mål C-439/09)

(2010/C 24/49)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Motpart: Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

Tolkningsfråga

Utgör ett allmänt, absolut förbud för de auktoriserade återförsäljarna inom ett selektivt distributionsnätverk att till slutanvändarna sälja de produkter som omfattas av distributionsavtalet på Internet en till sitt syfte särskilt allvarlig konkurrensbegränsning i den mening som avses i artikel 81.1 EG, som därmed inte kan omfattas av gruppundantaget i förordning nr 2790/1999⁽¹⁾ men eventuellt kan beviljas ett individuellt undantag med stöd av artikel 81.3 EG?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EGT L 336, s. 21).

Talan väckt den 11 november 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-441/09)

(2010/C 24/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou och B.-R. Killmann)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96 och 98 i mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾ i förening med direktivets bilaga III genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leverans, införsel och förvärv inom gemenskapen av vissa levande djur, i synnerhet hästar, som inte används för tillverkning av livsmedel avsedd för människors och djurs konsumtion, och

— förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att den österrikiska mervärdesskattelagstiftningen strider mot artiklarna 96 och 98 i direktivet om ett gemensamt system för mervärdesskatt i förening med direktivets bilaga III, eftersom lagstiftningen föreskriver en reducerad mervärdesskattesats för leverans av vissa levande djur (särskilt hästar) även för det fall dessa djur inte är avsedda för tillverkning av livsmedel.

Begreppet "levande djur" i punkt 1 i bilaga III till direktivet om ett gemensamt system för mervärdesskatt utgör inte enligt kommissionen en självständig kategori, utan omfattar endast de djur som normalt är avsedda att användas vid tillverkning av livsmedel för människors och djurs konsumtion. En sådan tolkning stöds enligt kommissionen av den spanska, den franska, den engelska, den italienska, den nederländska, den portugisiska och den svenska versionen av denna bestämmelse. Dessutom medför undantagskaraktären på denna bestämmelse att den enligt fast rättspraxis ska tolkas restriktivt.

Kommissionen har vidare anfört att för det fall djuren tillhör familjen hästdjur (Equidae) är det uppenbarligen främst fråga om användning som last- och riddjur (och inte som livsmedel eller foder).

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).